

Arrest

**nr. 59 905 van 18 april 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart "*thans zonder nationaliteit*" te zijn, op 14 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat W. COUILLIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 augustus 2004 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 10 februari 2005 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.

1.3. Op 7 maart 2005 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9, 3e lid (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

- 1.4. Op 23 februari 2007 wordt hem bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.
- 1.5. Op 15 oktober 2007 dient verzoeker een nieuwe asielaanvraag in.
- 1.6. Op 17 oktober 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van in overwegingname van verzoekers tweede asielaanvraag.
- 1.7. Op 30 oktober 2007 wordt verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard. Hiertegen dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.
- 1.8. Op 26 februari 2008 krijgt verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten.
- 1.9. Bij arrest van 15 april 2008 van de Raad wordt het annulatieberoep van verzoeker verworpen.
- 1.10. Op 12 november 2008 krijgt verzoeker opnieuw het bevel om het grondgebied te verlaten.
- 1.11. Op 26 november 2008 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in.
- 1.12. Op 13 februari 2009 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard. Hiertegen dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die het beroep op 29 mei 2009 verwerpt.
- 1.13. Op 14 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.
- 1.14. Op 10 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot onontvankelijkheid van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Ter staving van zijn identiteit legt betrokkene zijn geboorteakte, zijn attest van immatriculatie en zijn arbeidskaart C voor. Deze stukken kunnen niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde. (RVV nr. 11.335 van 19.05.08). Een attest van immatriculatie wordt afgeleverd door de gemeente, in het kader van een asielaanvraag, op basis van de door hem verstrekte identiteitsgegevens. Een arbeidskaart C wordt afgeleverd door het gewest, op basis van de door hem verstrekte identiteitsgegevens, om verzoeker de mogelijkheid te bieden tijdens zijn legaal verblijf in zijn eigen behoeften te laten voorzien. Bove1)ndien stelt dezelfde Omzendbrief (punt II C 1-b) dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart.

Betrokkene beweert dat hij geen nationaliteit meer bezit aangezien hij na het uiteenvallen van de Federale Republiek Joegoslavië noch de Servische noch de Kosovaarse nationaliteit verwierf. Betrokkene staft zijn stelling met een attest van het Ministerie van Binnenlandse zaken van de Republiek Kosovo waarin men aangeeft dat “Dhr. Besim Brava niet ingeschreven is als inwoner van Kosovo”. Het feit dat betrokkene niet beschouwd wordt als staatsburger door de Republiek Kosovo, bewijst echter niet dat betrokkene geen (andere) nationaliteit zou bezitten. Betrokkene dient ofwel zijn staatloosheid af te dwingen voor de Rechtbank van Eerste Aanleg, ofwel zich te richten tot de juiste autoriteiten.

Betrokkene toont niet op geldige wijze aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België. De motivering waarom betrokkene vrijgesteld zou

zijn van de verplichting een kopie van het identiteitsdocument voor te leggen, wordt bijgevolg niet aanvaard door onze dienst. Gezien deze aanvraag anderzijds noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt het volgende:

“Schending van artikel 9bis, §1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. “.

B1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op.. - de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik [‘ waarop een verwerpsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken]; - de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.”

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de aanvraag tot machtiging tot verblijf van verzoeker niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de Wet van 15.12.1980. Om die reden oordeelde de Dienst Vreemdelingenzaken dat de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor de aanvraag niet vervuld werd en oordeelde zij dat de vordering van verzoeker onontvankelijk was.

Terwijl verzoeker wel degelijk in het bezit is van voldoende identiteitsdocumenten, dan wel dient te worden vrijgesteld van die voorwaarde, in de zin van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Identiteitsdocument

Verzoeker legde bij de oorspronkelijke aanvraag tot machtiging van zijn verblijf dd. 14.12.2009 ter staving van zijn identiteit zijn geboorteakte, attest van immatriculatie en arbeidskaart C voor.

Stuk 1: Uittreksel uit de registers van de burgerlijke stand omtrent geboorte van verzoeker

Stuk 3: Attest van immatriculatie (Vermeld verkeerdelijk “Jankovic” als geboorteplaats)

Stuk 4: Arbeidskaart C (Vermeld verkeerdelijk “Jankovic” als geboorteplaats)

In voorliggende procedure brengt verzoeker eveneens zijn internationaal paspoort bij.

Stuk 17: Internationaal paspoort Uit het bij gebrachte geboorteakte en het internationaal paspoort van verzoeker blijkt dat verzoeker op 16.10.1969 werd geboren te Skopje (Macedonië). Nadien verhuisde verzoeker naar Jankovic (Joegoslavië). alwaar hij de Joegoslavische nationaliteit verwierf. Tengevolge van de oorlog en de daarmee gepaard gaande levensbedreigende omstandigheden was verzoeker in 1999 genoodzaakt Joegoslavië te verlaten. Op 20.10.1999 kwam verzoeker België binnen. Op dat ogenblik was hij in het bezit van een internationaal paspoort van Joegoslavië geldig van 30.06.1997 tot 30.06.2007. Aangezien Joegoslavië gedurende het verblijf van verzoeker in België ten einde kwam, droeg verzoeker niet langer de Joegoslavische nationaliteit en verwierf hij evenmin de Servische of Kosovaarse identiteit. Bij gevolg bezit verzoeker thans geen nationaliteit.

Een ononderbroken verblijf van 5 jaar en een duurzame lokale verankering in België Daarnaast voldoet verzoeker eveneens aan de overige voorwaarden teneinde te worden gemachtigd tot een verblijf in België op grond van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker baseert zijn regularisatieaanvraag op het criterium van het bestaan van een ononderbroken verblijf van 5 jaar en een duurzame lokale verankering in België. Verzoeker voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° Een ononderbroken verblijf van minstens 5 jaar in België aantonen, en dit voorafgaand aan de aanvraag tot een machtiging tot verblijf (de periode van 5 jaar wordt in tegengestelde richting berekend, van 15 december 2009)

2° Voor 18 maart 2008: - Een wettig verblijf in België hebben gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum) - Gelooftwaardige pogingen hebben ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.

3° De lokale verankering in België bewijzen: 3.1 + 3.2 + 3.3 bewijzen:

3.1 de sociale banden die in België gecreëerd werden, het schoolparcours en de integratie van de kinderen 3.2 De kennis van een van de landstalen, of het feit dat men aan alfabetiseringscursussen heeft deelgenomen

3.3 Het beroepsverleden in België en de bereidheid om te werken, het feit dat men beschikt over competenties of kwalificaties die aangepast zijn aan de arbeidsmarkt, onder andere wat de door de Gewesten bepaalde knelpuntberoepen betreft, het vooruitzicht op het uitoefenen van een beroepsactiviteit en/of de mogelijkheid om in zijn behoeften te voorzien.

1° M.b.t. het ononderbroken verblijf van minstens 5 jaar in België

Verzoeker arriveerde reeds in oktober 1999 in België. Het is voor hem, tengevolge van het illegale karakter van zijn verblijf tussen 1999 en 2004, nagenoeg onmogelijk om stukken bij te brengen die zijn verblijf gedurende voormelde periode staven. Wel staat onmiskenbaar vast dat verzoeker thans gedurende minstens 5 jaar ononderbroken in België verblijft: - Verzoeker startte zijn asielprocédure op 25.08.2004; - Het afgeleverde attest van immatriculatie vermeld het verblijf van verzoeker te 2160 Wommelgem (Draaiboomstraat 35/12) sedert 11.07.2004.

Stuk 3: Attest van immatriculatie - Op 26.11.2004 werd er aan verzoeker een arbeidskaart C overhandigd;

Stuk 4: Arbeidskaart C - Verzoeker brengt een aanzienlijk aantal facturen/officiële briefwisseling/huurovereenkomst bij die in de daaropvolgende periode aan zijn persoon, verblijvende in België, werden overgemaakt.

Stuk 5: Briefwisseling (facturen) en huurovereenkomst

2° M.b.t. (de pogingen tot het) wettelijk verblijf in België voor 18.03.2008 Verzoeker diende op 25.08.2004 een asielaanvraag in waarbij hij verklaarde België te zijn binnengekomen op 20.10.1999. Op 10.02.2005 besliste de Commissaris-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker niet de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen. Het tegen deze beslissing ingestelde hoger beroep werd door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen verworpen op 31.10.2006. Op 07.03.2005 diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9, lid 3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf gemachtigd te worden. Die aanvraag werd bij beslissing dd. 30.10.2007 vanwege de gemachtigde van de bevoegde minister onontvankelijk verklaard. Bij arrest dd. 15.04.2008 (met nummer 9.961) verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het tegen de beslissing dd. 30.10.2007 ingestelde beroep. Op 15.10.2007 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 17.10.2007 nam de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag. Op 27.11.2008 diende verzoeker een tweede aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf gemachtigd te worden. Die aanvraag werd bij beslissing dd. 13.02.2009 vanwege de gemachtigde van de bevoegde minister onontvankelijk verklaard. Bij arrest dd. 29.05.2009 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het tegen voormelde beslissing dd. 13.02.2009 ingediende beroep tot nietigverklaring. 30 M.b.t. de lokale verankering in België Verzoeker brengt enkele stukken bij die wijzen op een duurzame lokale verankering: - Verzoeker heeft samen met mevrouw (I.B.) een zoon, (M.B.), geboren in België op 15.02.2001.

Stuk 7: Inlichtingen getrokken uit geboorteakte (M.B.)

Stuk 8: Geboorteakte zoon (M.B.)

Dit kind volgt de leergangen te B.S.G.O. Wommelgem in de Nederlandse taal.

Stuk 9: Attest van schoolbezoek Moeder en zoon kregen een beperkt verblijfsrecht in België.

Stuk 10: Beperkt verblijfsrecht toegekend aan (I.B.) en (M.B.)

Verzoeker en zijn zoon onderhouden nauwe contacten met elkaar en wensen die contacten verder te onderhouden.

Stuk 11: Attest vanuit FOD Justitie betreffende bezoeken (M.B.)

Stuk 12: Handelingsplan aangaande te onderhouden contacten tussen (B.B.) en (M.B.)

- Verzoeker heeft een goede kennis van de Nederlandse taal.

Stuk 13: Aanvraag taal cursus VDAB - Verzoeker is bereid te werken en toont een beroepsverleden in België aan.

Stuk 14: Inschrijvingsbewijs VDAB

Stuk 15: Sollicitatie niet weerhouden

Stuk 16: Inschrijving Creyf's Interim Verzoeker vordert zijn beroep tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond te verklaren en hem, overeenkomstig artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf te machtigen. Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9bis, §1, van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont."*

2.3. In casu wordt verzoekers aanvraag onontvankelijk verklaard aangezien de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde dat *"De aanvraag (...) niet vergezeld (ging) van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.*

Ter staving van zijn identiteit legt betrokkene zijn geboorteakte, zijn attest van immatriculatie en zijn arbeidskaart C voor. Deze stukken kunnen niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde. (RVV nr. 11.335 van 19.05.08). Een attest van immatriculatie wordt afgeleverd door de gemeente, in het kader van een asielaanvraag, op basis van de door hem verstrekte identiteitsgegevens. Een arbeidskaart C wordt afgeleverd door het gewest, op basis van de door hem verstrekte identiteitsgegevens, om verzoeker de mogelijkheid te bieden tijdens zijn legaal verblijf in zijn eigen behoeften te laten voorzien. Bove2)ndien stelt dezelfde Omzendbrief (punt II C 1-b) dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart."

2.4. Er dient te worden gesteld dat uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zijn identiteit *"aantoont"* (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 12). De wetgever heeft duidelijk aangegeven dat *"een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel onontbeerlijk is"* en dat bij gebreke aan een dergelijk document de identiteit onzeker is en bijgevolg de aanvraag om machtiging tot verblijf *"niet anders dan onontvankelijk (kan) verklaard worden"* (Parl.St., Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 33).

2.5. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk in het bezit is van identiteitsdocumenten, namelijk de bij zijn aanvraag voorgelegde geboorteakte, het attest van immatriculatie en de arbeidskaart C en nu bij onderhavige procedure zijn internationaal paspoort voegt. Hij stelt ook dat hij niet langer de Joegoslavische nationaliteit bezit en evenmin de Servische of de Kosovaarse heeft verworven.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent het volgende:

"Betrokkene beweert dat hij geen nationaliteit meer bezit aangezien hij na het uiteenvallen van de Federale Republiek Joegoslavië noch de Servische noch de Kosovaarse nationaliteit verwierf. Betrokkene staft zijn stelling met een attest van het Ministerie van Binnenlandse zaken van de Republiek Kosovo waarin men aangeeft dat "Dhr. Besim Brava niet ingeschreven is als inwoner van Kosovo". Het feit dat betrokkene niet beschouwd wordt als staatsburger door de Republiek Kosovo, bewijst echter niet dat betrokkene geen (andere) nationaliteit zou bezitten. Betrokkene dient ofwel zijn

staatloosheid af te dwingen voor de Rechtbank van Eerste Aanleg, ofwel zich te richten tot de juiste autoriteiten.

Betrokkene toont niet op geldige wijze aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België. De motivering waarom betrokkene vrijgesteld zou zijn van de verplichting een kopie van het identiteitsdocument voor te leggen, wordt bijgevolg niet aanvaard door onze dienst. Gezien deze aanvraag anderzijds noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld”

2.6. Vooreerst wenst de Raad te benadrukken dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De verwerende partij kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van het internationaal paspoort dat verzoeker nu voorlegt. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Het bij het verzoekschrift gevoegde internationaal paspoort kan aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze heeft gesteld dat de documenten die hij heeft voorgelegd geen identiteitsdocument zijn in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en dat hij niet op een geldige wijze heeft aangetoond dat hij vrijgesteld is van de vereiste om een identiteitsdocument voor te leggen. Verzoeker beperkt zich immers in essentie in zijn verzoekschrift tot het herhalen van wat hij in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf heeft gesteld waarover, zoals blijkt uit de bespreking hoger, de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid heeft geoordeeld dat *“De aanvraag (...) niet vergezeld (ging) van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.”*

2.7. Waar verzoeker vervolgens in zijn verzoekschrift uiteenzet waarom hij in aanmerking komt voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat verzoekers aanvraag onontvankelijk werd verklaard, en zoals hierboven wordt vastgesteld verzoeker niet heeft aangetoond dat de verwerende partij zijn aanvraag ten onrechte onontvankelijk heeft verklaard. De argumenten ten gronde van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf zijn derhalve in dit kader niet dienstig.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER